

Η ΔΑΝΑΗ ΚΑΡΑ ΠΑΙΖΕΙ

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ
ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ
ΣΚΑΛΚΩΤΑ
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

STEREO - 6483 386

DANAE KARA plays Greek Composers

The "Five Preludes" written in 1939 stylistically belong to the "Hellenic National Music School" KALOMIRIS being its father figure. The musical idiom of the Hellenic National School was formed within the Greek reality of the early 20th century acquiring those features that differentiate it from the rest of the European national schools of the late 19th century. Among these features as the most prominent ones remain the complete detachment from the Italian influences of the past, the turning back, for the first time, to the wealth of the Greek musical heritage (Byzantine and folklore) and the integration of it, within the traditional central European writing techniques. Along with these features, in the "Five Preludes", the musical ideology of the National School manifests itself clearly, through the way "the drawn-out-from-the-tradition" material is used. In Preludes nos 1, 3, 5, pomposity gets a fairly generous share with overly romantic expression, whereas nos 2 and 4 display an atmosphere of lyrical evocation.

In the period following the post-war years the emergence of two diametrically opposed trends takes place in the Greek music. The case of SKALKOTTAS falls into the first category. This illustrious disciple of SCHOENBERG, adopts the twelve tone system — the alternative solution of the "non-euclidian-logic", as a departure point for his creations. The "Greek Folk Dance" (1940) is a representative piece of his: the multi-dimensional robust sound image of the piece is the result of his thought, operating simultaneously on all levels. Complexity, density and compactness are, of course, the natural out-come of this.

In the works of CONSTANTINIDIS, HATZIDAKIS, and THEODORAKIS one can trace the second trend. In this one the dominant drives are, the revised look concerning the usage, and the re-evaluation of the folklore (agrarian as well as of urban culture). These drives are clearly expressed by each of the above composers' musical ideology in an absolute individual way.

The suite "For a Little White Seashell" (1947), has a quite restrained attitude, avoiding all kinds of sentimentality while unwinding improvisatory filigree, whereas the "Eight Island Dances" (1954) display a variety of sentimental "effés" interwoven with the "tune" in a quotation manner (i.g. Dance No 5). In the "Little Suite" (1955) the emphasis of the dramatic element of the dance aims for the creation of a rhythmic euphoria. In all of the three works the folkloric material put in use, is happily matched with an appropriate simplistic and clear writing.

DANAE KARA

MANOLIS KALOMIRIS (Izmir 1883, Athens 1962) studied in Athens Istanbul and in Vienna. After having taught for some years in Harkov he settled down in Athens in 1910. There he establishes himself as a composer, active teacher as well as the founder of two of the leading music schools of Athens. In 1945 he was elected as a member of The Academy of Athens. He wrote an extensively large work which contains operas, symphonies with choir, symphonic poems, a piano concerto, violin concerto, song cycles, chamber music and piano pieces.

YANNIS KONSTANTINIDIS (Izmir 1907) completed his musical training during his 10 year stay in Germany with Paul Juon composition and Carl Reussler piano. He returned to Athens where along his compositional work he has been involved in radio programming and under the name of Kostas Yannidis (a switching of his actual name) was an active composer of entertainment music. His symphonic work include Two Dodecanesian Suites, Three Symphonic Dances on Greek themes, The Minor Asia Rhapsody on Greek themes from Minor Asia, Songs, and piano works of which the "8 island Dances" arranged for two pianos became popular among pianists.

MANOS HATZIDAKIS (Xanthi of Macedonia 1925) received his education in Greece. He made himself most distinguished in the area of song writing. He gained an international fame by writing successful scores for films such as "Never on Sunday" — later "Ilya Darling" on Broadway — "America, America" by Kazan, "Sweet Movie" by Makavejev. His music for the theater and ballet had appeared as a novelty. The music for Aristophanes' "The Birds" had been choreographed by Maurice Bejart and danced by "The Ballet du 20ème siècle". His piano music include the suites "Six folk pictures" and "Rhythmology".

NIKOS SKALKOTTAS (Chalkis 1904, Athens 1945) after graduating from the Athens Conservatoire as a promising brilliant violinist and composer, he continued in Germany (1921-1933) with Hess, Jarnach, Schoenberg and Kurt Weill. His case is quite unique; the moment his name is becoming known in the avant-garde, the Nazi regime and the war left him with no other choice but to return to Greece. He earns his living in Athens by playing in The State Orchestra and continues feverishly to compose while being totally withdrawn from the musical establishment of that time. After his sudden death a large amount of works of a consistent high level, is to be revealed. This work of an incontestable originality includes: "The Return of Ulysses" symphony in one movement, Symphonic Suite no 2, 14 concertos (4 of which of considerable length); Mythodrame Ballets, Scenic music, chamber music, songs, 36 Greek Symphonic Dances, etc.

MIKIS THEODORAKIS (Crete 1925) studied at the Athens Conservatory and continued in the Conservatoire de Paris with R. Leibowitz. En-

gaged with the symphonic field, symphonic triphonic, 3 symphonic music ("The Antigone" in of popular music ("Axion Esti", oratorio too), "Zorba", "Z",

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΜΕΤΑΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΩΡΕΑ

Αρξίσιο Τ. Τάββισον

Η ΔΑΝΑΗ ΚΑΡΑ γεννήθηκε το 1953 στην Κωνσταντινούπολη. Αποφοίτησε από το Ωδείο Αθηνών με την τιμητική διάκριση «Χρυσό Μετάλλο». Συνέχισε ανώτερες σπουδές στις Η.Π.Α., όπου πήρε το BACHELOR και MASTER'S DEGREE OF MUSIC στην JUILLIARD SCHOOL της Νέας Υόρκης, στην τάξη του JACOB LATEINER. Στην ίδια σχολή διδάξε σαν βοηθός καθηγήτρια.

Είχε επίλεξει για τη συμμετοχή και έκταση έργων στην συναυλία των σεμιναρίων της Μουσικής Ακαδημίας της Πράγας.

Αφ' ότου έκανε το επαγγελματικό της ντεμπούτο σε ηλικία 16 χρονών, έχει εμφανιστεί στις Η.Π.Α., Αυστρία, Ελλάδα, Ο.Δ. Γερμανίας, Μεξικό, Ελβετία, Γαλλία και στη Σοβιετική Ένωση.

Έχει ηχογραφήσει για την ελληνική ραδιοφωνία και τηλεόραση, ζωντανές αναμεταδόσεις στο Μπακού (Ε.Σ.Σ.Δ.) και στην Πόλη του Μεξικού.

Το έντονο προσωπικό ύφος, η όρμητικότητά και ο δραματισμός είναι τα κυριότερα χαρακτηριστικά των ερμηνειών της που έχει εξάρει ο διεθνής τύπος.

DANAE KARA (b. 1953 Istanbul) graduated from The JUILLIARD SCHOOL of MUSIC obtaining the Bachelor of Music and the Master of Music Degrees as a scholarship student of Jacob Lateiner. At the same institution she has taught as an assistant. For two consecutive years she participated and performed in the master classes of The Prague Academy of The Arts (H.A.M.U.).

Since her debut at the age of 16, she is performing in the USA, Austria, Greece, F.R.G., Mexico, Switzerland, France and the USSR. She has recorded and has had live broadcasts on the Greek Radio and Television as well as that of Baku (of USSR) and Mexico City.

The strikingly original approach, the urgency and vision in her interpretations are highly praised by the press.

Η ΔΑΝΑΗ ΚΑΡΑ παίζει "Ελληνες Συνθέτες"

Τα «Πέντε Πρελούδια» (1939) αποτελούν αντιπροσωπευτικό έργο της Ελληνικής Έθνικής Μουσικής Σχολής. Κύριος εκπρόσωπος της είναι ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΙΡΗΣ. Το μουσικό ύφος των έργων της Έθνικής Σχολής διαμορφώνεται μέσα στην ελληνική πραγματικότητα των αρχών του 20ού αιώνα. Τα γνωρίσματα που το διαφοροποιούν από τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές εθνικές σχολές του 19ου αιώνα, είναι η αποδέσμευση από τις ιταλικές επιρροές, η στράφη στη βυζαντινή και δημοτική μουσική παράδοση και η προσπάθεια αξιοποίησης της με ένα μουσικό ύφος, που στηρίζεται στις δοκιμασμένες κεντροευρωπαϊκές τεχνικές. Παράλληλα, στα πρελούδια αυτά η μουσική ιδεολογία της εθνικής σχολής αναδύεται μέσα από την υπερ-ρομαντική, μεγαλύτερη έκφραση απλών μουσικών ιδεών (π.χ. πρελούδια αρ. 1, 3, 5) κι άλλοτε μέσα από απαλούς λυρικούς τόνους (π.χ. πρελούδια 2, 4), δημιουργώντας μια άπλοηφα αναπόληση.

Στά μεταπολεμικά χρόνια με την διαμόρφωση άλλων συνθέτων αναπτύσσονται δύο αντίθετες τάσεις στην ελληνική μουσική. Στη μία ανήκει έργο του ΝΙΚΟΥ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ. Στην περίπτωση του βλέπουμε την ευνοήγρια με την πρωτοποριακή μουσική του ΣΑΙΝΜΠΕΡΓΚ — τον εναλλακτικό δρόμο της «μη ευκλείδειας» λογικής. Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ (1940) είναι αντιπροσωπευτικό δείγμα της μουσικής του ακέρας. Στην πολυδιάστατη ήχητική εικόνα, φαίνεται η ικανότητα του συνθέτη να εκφράζεται με πολλαπλά μουσικά μέσα που αναπτύσσονται παράλληλα: το «τραγούδι» ή «άντηγχο» άρμονικός πλούτος αφηγηματικά σε μία στέρεη φόρμα.

Στα έργα των ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ, ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ και ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ διαφαίνεται η άλλη τάση. Μέσα από μια αναθεωρημένη επιστροφή στη λαϊκή μουσική και στην παράδοση εκκράζουν ο καθένας με απόλυτα ατομικό τρόπο τη μουσική τους ιδεολογία. Η ουσία «Για μια μικρή λευκή αχιβάδα» (1949) διακρίνεται από μια συγκρατημένη διάθεση και μια μουσικότητα χωρίς συναισθηματισμούς. Το δε αυτοσχεδαστικό στοιχείο χαρακτηρίζει δε περισσότερο από τα «πρελούδια». Οι «Οκτώ Νησιώτικοι Χοροί» (1954) χρησιμοποιούν μια ποικιλία από «εφέ» που στολίζουν το «τραγούδι» (π.χ. χορός αρ. 5 = Θάλασσα, θαλασσάκι μου). Τέλος στη «Μικρή Σουίτα» (1955) τονίζεται το δυναμικό στοιχείο του χορού και δημιουργείται έτσι μια έντονη ρυθμική ευφροσύνη. Και στα τρία έργα η χρήση του ύλικού της λαϊκής παράδοσης συντηράζεται με μια απλότητα και καθαρότητα στη γραφή.

DANAE KARA

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΙΡΗΣ (Σμύρνη 1883, Αθήνα 1962) έκανε τις μουσικές του σπουδές στην Αθήνα, Κωνσταντινούπολη και στη Βιέννη. Αφού έζησε και δίδαξε για λίγα χρόνια στο Χάρκοβο επέστρεψε στην Αθήνα το 1910. Δίδαξε στο Ωδείο Αθηνών, το 1919 ίδρυσε το Ελληνικό Ωδείο και το 1926 το Εθνικό Ωδείο. Το 1945 εκλέγεται μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Έχει αφήσει ένα πλούσιο σε όγκο έργο από όπερες (Πρωτομάστορας, το δακτυλιό της Μόνας), συμφωνικά έργα (Συμφωνία της Λεβεντιάς, Η Συμφωνία των Καλών και Ανόμων Ανδράπων) κονταέρτο για πιάνο μουσική δωματίου, έργα για πιάνο, τραγούδια κ.λπ.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (Σμύρνη 1903) ολοκλήρωσε την μουσική του μόρφωση κατά την δεκάχρονη παραμονή του στη Γερμανία με τους Paul Juon σύνθεσης και Carl Reussler πιάνο. Αφού επέστρεψε και ζει στην Αθήνα έδρασε σαν μουσικός παραγωγός στο ραδιόφωνο και με το ψευδώνυμο Κώστας Γιαννιδής προσέφερε πολλά στο χώρο της ελαφράς μουσικής. Στα συμφωνικά του έργα περιλαμβάνονται οι δύο δωδωκανησιακές Σουίτες, Τρεις Συμφωνικοί Χοροί σε ελληνικά θέματα, και η Μικρασιατική Ραψωδία σε ελληνικά θέματα από την Μικρά Ασία.

Ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ (Εάνθη 1925) έκανε μαθήματα μουσικής στο Ωδείο Αθηνών. Διακρίθηκε και άφησε τη σφραγίδα του στο χώρο του τραγουδιού. Απέκτησε διεθνή φήμη χάρη στην επιτυχημένη μουσική στον κινηματογράφο, όπως στο «Γιοτί της Κυριακής» — μετέπειτα Ilya Darling στο Broadway —, «America, America», «Sweet Movie» κλπ. Σημαντική ήταν και η μουσική για θέατρο όπως στο «Ματωμένο Γάμο» του Lorka καθώς και οι «Ορνίθες» που χορογραφήθηκε από τον Maurice Bejart για τα «Μπαλέτα του 20ού αιώνα». Οι «Έξι Λαϊκές Ζωντανές» και η «Ρυθμολογία» συμπληρώνουν τα έργα του για πιάνο.

Ο ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ (Χαλκίδα 1904, Αθήνα 1945). Αποφοίτησε από το Ωδείο Αθηνών σαν λαμπρός βιολιστής και συνθέτης. Συνέχισε στη Γερμανία (1921-1933) με τους Jarnach, Schoenberg και Kurt Weill. Υποκρίνεται να γυρίζει στην Ελλάδα με το ξέσπασμα του πολέμου και την άνοδο του Ναζισμού, ενώ αρχίζει να εδραϊνείται η φήμη του στους κύκλους της μουσικής πρωτοπορίας. Στην Αθήνα ζει παίζοντας βιολί στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και στη Λυρική, ενώ συγχρόνως συνεχίζει να συνθέτει ακατάπιστα, με πάθος και έρμητικά κλεισμένους στον εαυτό του. Μετά τον άπροσδόκητο θάνατο του αποκαλύπτεται ένα τεράστιο έργο που στο σύνολό του στέκει στο ίδιο ποιστικό επίπεδο. Μερικά από τα έργα είναι δύο Συμφωνικές Σουίτες, «Η Επιστροφή του Όδυσσα» συμφωνία σε ένα μέρος, 36 Ελληνικοί Χοροί, 4 κονταέρτα για πιάνο, κονταέρτο για βιολί, για ταβλό, για κοντραμπάσο για ξυλόφωνο, έργα μουσικής δωματίου, τραγούδια και σκηνακή μουσική.

Ο ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Κρήτη 1925) έκανε τις μουσικές σπουδές από το Ωδείο Αθηνών και στο Conservatoire de Paris με τον R. Leibowitz. Στρατευμένος πέντα στους Λαϊκούς αγώνες, έχει γράψει συμφωνικά έργα (3 Συμφωνίες, 3 Σουίτες για Ορχήστρα, Κονταέρτο για πιάνο), μουσική δωματίου, μουσική για μπαλέτο («Οι έραστές του Τερούελα» με την Ludmila Tcherina, «Ορφές», «Αντιγόνη» στο Covent Garden του Λονδίνου). Από το 1960 αρχίζει να γράφει έργα που αποκρυσταλλώνουν τη θέση του για το λαϊκό μουσικό έργο, μελοποιώντας τον «Επίταριο» του Ρίτσου μέχρι το πιο πρόσφατο «Canto General» του Neruda. Έχει γράψει τη μουσική πολύ γνωστών ταινιών όπως για το «Ζορμπά», το «Ζ», «Κατάσταση Πολιορκίας» κλπ.

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Φ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ: ΣΤ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Κ. ΚΛΑΒΒΑΣ
ΣΤΟΥΝΤΟ: COLUMBIA
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Τ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

polyGram

ΑΘΗΝΑΙ: Μεσογείων 296 - Τηλ. Κέντρο: 65 24 213
Τηλ. Παραγγελιών: 65 24 244-245
ΟΕΣ/ΝΟΗ: Προέξοντες Κορυφή 15 - Τηλ. Κέντρο: 267121-22